

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات ژنوتیپ، محیط و ژنوتیپ × محیط بر برخی از صفات مهم کمی در باقلا (*Vicia faba* L).

محل انتشار:

پژوهشنامه اصلاح گیاهان زراعی، دوره 6، شماره 13 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

پیمان شریفی

حسین آسترکی

محمدرضا صفری مطلق

خلاصه مقاله:

باقلا (*Vicia faba* L.) یکی از بقولات دانه ای است که با توجه به میزان پروتئین بالای آن به عنوان غذا و همچنین تغذیه دام مورد استفاده قرار می گیرد. تنوع ژنتیکی رکن اصلی بیشتر برنامه های اصلاحی بوده و انجام گزینش منوط به وجود تنوع ژنتیکی مطلوب در صفات مورد بررسی می باشد. از این رو، آزمایشی به منظور انتخاب بهترین ژنوتیپ های باقلا و تعیین تنوع ژنتیکی تعدادی از ژنوتیپ های باقلا در دو استان گیلان و لرستان از نظر صفات مورفولوژیکی و زراعی انجام پذیرفت. تجزیه مرکب داده ها حاکی از معنی دار بودن اثر متقابل ژنوتیپ × محیط برای تمام صفات مورد مطالعه بود، بنابراین بررسی ژنوتیپ ها در هر کدام از محیط ها به طور جداگانه انجام گرفت. نتایج تجزیه واریانس صفات مورد مطالعه نشان داد که اثر ژنوتیپ در هر دو محیط برای تمام صفات مورد مطالعه معنی دار بود. مقایسه های گروهی ژنوتیپ ها در دو محیط نشان داد که ژنوتیپ های دانه درشت و دانه ریز از لحاظ تمام صفات مورد بررسی با یکدیگر تفاوت معنی دار داشتند و می توان آنها را در دو گروه مجزا قرار داد. توده بومی گیلان و رقم اصلاح شده برکت بیشترین عملکرد دانه را در استان گیلان داشتند و در استان لرستان بیشترین عملکرد دانه مربوط به توده بومی خرم آباد بود. با توجه به نتایج حاصل از مطالعه حاضر، استفاده از توده های دانه ریز غرب کشور و دانه درشت شمال کشور به عنوان والدین تلاقی ها قابل توصیه می باشد و در نتیجه امکان دسترسی به نتایج در نسل های در حال تفکیک که نسبت به هر دو دسته والدین برتری داشته باشند، مقدور می باشد.

کلمات کلیدی:

اثر متقابل ژنوتیپ × محیط، باقلا، تنوع ژنتیکی، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1284971>

